

blandt Biavlere været et Ønske om at faa en mere samlet moderne Lovgivning paa dette Omraade, og jeg benytter derfor Lejligheden til at henstille til den højtærede Minister at foranledige, at der fremkommer et Forslag til Lov om Bier, hvori man samler de forskellige Bestemmelser og afpasser dem efter Nutidens Forhold.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Idet jeg takker for de velvillige Udtalelser, som er fremsatte angaaende dette Lovforslag, skal jeg udtale, at jeg med Glæde skal tage Henstillingen under Overvejelse. Jeg indrømmer, at de Bestemmelser, der gælder her i Landet vedrørende Bier og Biavl, er meget spredte, idet de dels findes i gamle Danske Lov og dels i vor Vejlovgivning og andre Steder. Jeg indrømmer, at der derfor kan være Grund til at overveje, om ikke Tidspunktet er kommet til, at disse Lovbestemmelser samles et enkelt Sted og maaske ogsaa for enkeltes Vedkommende tages op til Revision.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3069).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Nygart: Den gældende Lov er jo ikke af gammel Dato, vi fik den første Lov paa dette Omraade i 1912, og den blev revideret i 1918 og indeholdt da en Bestemmelse om, at Forslag til Revision af Loven skulde fremsættes igen inden Udgangen af Aaret 1920. Det vil erindres af ærede Medlemmer, som var Medlemmer af Tinget, da denne Sag første Gang var til Behandling her, at der den Gang og for øvrigt ogsaa sidste Gang var meget stærkt divergerende Meninger om flere af Lovforslagets Bestemmelser, navnlig om de Bestemmelser, der indeholdes i det foreliggende Lovforslags §§ 12 og 13, nemlig dels Bestemmelsen om, at Tilgift er forbudt, og dels følgende Bestemmelser: „Naar der paa en Vare eller dens originale Indpakning af Producenten eller Grossisten

findes angivet en bestemt Pris for Detail-salg, er det — saafremt den angivne Pris ikke giver Forhandleren en Fortjeneste af over 25 pCt. af Indkøbsprisen — forbudt i Detailhandelen at sælge eller udbyde Varen for en lavere Pris, medmindre Producentens eller Grossistens Tilladelse eller anden Hjemmel herfor foreligger, eller Salget falder ind under Bestemmelserne i § 5, eller Varen sælges i brugt eller beskadiget Stand. Overtrædelse heraf kan efter Omstændighederne straffes med Bøder indtil 2 000 Kr.“ Jeg minder om, at jeg hørte til det store Mindretal, som i sin Tid til det sidste kæmpede imod disse to Bestemmelser. Det er dog ikke min Mening i Dag at ville genoptage den gamle Strid herom og heller ikke om andre for mig mindre vigtige Bestemmelser, som blev gennemført den Gang. Jeg bøjer mig loyalt for den vedtagne Lov, da det jo var Forudsætningen, at den skulde have Lov til at virke i et tilstrækkelig langt Tidsrum til, at man kunde indhøste Erfaringer, for at man saa paa Grundlag af disse Erfaringer kunde faa vedtaget en endelig Lovgivning paa dette Omraade. Nu er Forholdet imidlertid det, som den højtærede Minister i sin Fremsættelsestale udtalte, at det foreliggende Lovforslag, der er fremsat i Henhold til Revisionsbestemmelsen, i alle Punkter er som den gældende Lov med den Undtagelse, at Revisionsbestemmelsen er udeladt, og § 15, som omhandler Foreningsregisteret, er strøget, idet denne Paragrafs Indhold afgiver Stof til det Lovforslag, der kommer til Behandling næst efter det foreliggende, og hedder Forslag til Lov om Forenings-Registeret. Jeg finder ligesom den højtærede Minister, at det er rigtigt, at § 15 er strøget i det foreliggende Lovforslag, og at det er naturligt, at den danner et Lovforslag for sig. Den højtærede Minister sagde, at naar han havde foretrukket at forelægge Forslaget i øvrigt i samme Skikkelse som den gældende Lov, var det, fordi denne endnu havde virket saa kort, at man ikke kunde have Erfaringer nok til at foretage Ændringer i den. Det er et Argument, jeg for mit Vedkommende bøjer mig for, og jeg har intet Ønske om at komme ind paa en dyberegaaende Behandling af selve Lovforslagets Bestemmelser. Kunde man i Rigsdagen enes om at vedtage Lovforslaget kun med Indsættelse af en Paragraf, hvorefter Loven paa ny skal fremsættes til Revision i Løbet af to eller tre Aar — det kunde der forhandles om —, saa kunde jeg være villig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget i øvrigt til Vedtagelse uforandret.